

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Ł. W.**

oskarżonego z art. 157 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 grudnia 2024 r.

wniosku Sądu Rejonowego we Włodawie zawartego w postanowieniu z dnia 3 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 395/23, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Puławach.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 395/23, Sąd Rejonowy we Włodawie wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie, w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu sprawy Ł. W. , oskarżonego o popełnienie czynu z art. 157 § 1 k.k. Uzasadniając inicjatywę sąd *meriti* wskazał, że sąd ten został już wyłączony w całości od rozpoznania niniejszej sprawy w związku z postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt V Ko 81/24, wydanym na podstawie art. 43 k.p.k., a

spraw przekazana została do Sądu Rejonowego w Chełmie. Niezrozumiałe w związku z tym jest przekazanie sprawy ponownie do tego Sądu (Sądu Rejonowego we Włodawie) postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2024 r., II KO 123/24, w wyniku inicjatywy Sądu Rejonowego w Chełmie zawartej w postanowieniu z dnia 11 września 2024 r., sygn. akt VII K 342/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego we Włodawie należało uwzględnić.

Wprawdzie w uzasadnieniu postanowienia tego Sądu trudno doszukać się okoliczności świadczących o konieczności takiego postąpienia w oparciu o przewidzianą w art. 37 k.p.k. przesłankę „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uznać wszelako należało, że dobrem tym może być też konieczność zapewnienia sprawności postępowania (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.).

Takie postąpienie to równocześnie naprawienie oczywistego błędu popełnionego przez Sąd Najwyższy w składzie z udziałem osoby powołanej na urząd sędziego SN na wniosek Krajowej Rady Sądownictw ukształtowanej w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), polegającego na przekazaniu sprawy – w oparciu o przesłankę z art. 37 k.p.k., jaką stanowiło zapewnienie obiektywizmu i bezstronności orzekania – do sądu z którego sprawa została już wcześniej przekazana właśnie z uwagi na konieczność zapewnienia bezstronności, po wcześniejszym wyłączeniu wszystkich sędziów tego Sądu na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

O tym, że Sąd Najwyższy przeoczył wskazane wyżej zaszłości świadczą pisemne motywy postanowienia z dnia 21 listopada 2024 r., II KO 123/24, w których stwierdzono m.in., że w Sądzie Rejonowym we Włodawie tego typu uwarunkowania (zapewnienie bezstronności orzekania – uwaga SN orzekającego w niniejszej sprawie) nie występują i to pomimo wyłączenia wszystkich sędziów tego Sądu oraz treści postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie wydanego na podstawie art. 43 k.p.k., czy też takie nieścisłości, jak wskazanie na oskarżenie Ł. W. o czyn z art. 151 § 1 k.k., gdy faktycznie oskarżony on został o czyn z art. 157 § 1 k.k. oraz na powiązania rodzinne – popełnienie przestępstwa przez osobę (oskarżonego) należącą do kręgu rodzinnego jednego z sędziów orzekających w Sądzie

Rejonowym w Chełmie – w sytuacji, gdy powiązania te związane były z osobą pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe, dla zapobieżenia dalszej przewlekłości postępowania (akt oskarżenia wpłynął w dniu 27 listopada 2023 r.) przekazano sprawę do Sądu Rejonowego w Puławach, w odniesieniu do którego – chociażby uwzględniając jego położenie – na obecnym etapie postępowania trudno uznać aby zachodziły podobne okoliczności jak w wypadku Sądów Rejonowych we Włodawie i Chełmie.

[J.J.]

[ał]